

POSTANOWIENIE

18 lipca 2023 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Ewa Stefańska

na posiedzeniu niejawnym 18 lipca 2023 r. w Warszawie,
w sprawie z powództwa Z.G.
przeciwko L. w Ś. spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Ś.
o zapłatę,
na skutek skargi kasacyjnej Z.G.
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Poznaniu I Wydział Cywilny i Własności
Intelektualnej
z 16 lutego 2022 r., I ACa 753/20,

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2) zasądza od powódki na rzecz pozwanego 2 700 zł (dwa tysiące siedemset) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 16 lutego 2022 r. Sąd Apelacyjny w Poznaniu zmienił wyrok Sądu Okręgowego w Zielonej Górze w sprawie z powództwa Z.G. przeciwko L. w Ś. spółka z o. o. w Ś. o zapłatę, w ten sposób, że zasądzoną kwotę 150 000 zł obniżył do kwoty 50 000 zł; oddalił apelację pozwanego w pozostałym zakresie; oddalił apelację powódki i orzekł o kosztach postępowania.

Powódka wniosła skargę kasacyjną, w której zaskarżyła wyrok Sądu Apelacyjnego w części, tj. w zakresie pkt III obejmującego oddalenie żądania zasądzenia dochodzonej kwoty 100 000 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną

przez powódkę krzywdę będącą skutkiem błędu medycznego pozwanego wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od tej kwoty od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, a także w zakresie pkt IV obejmującego rozstrzygnięcie o częściowym zwrocie kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym. Skarżąca wniosła o uchylenie orzeczenia Sądu Apelacyjnego w zaskarżonej części, jak również poprzedzającego go wyroku Sądu Okręgowego w Zielonej Górze w zakresie rozstrzygnięcia zawartego w pkt 2, oraz przekazanie sprawy w zaskarżonej części do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Zielonej Górze i pozostawienie temu Sądowi rozstrzygnięcia o kosztach postępowania kasacyjnego.

W odpowiedzi pozwany wniósł o odmowę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania kasacyjnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna nie kwalifikowała się do przyjęcia celem jej merytorycznego rozpoznania.

Zgodnie z treścią art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli: (1) w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne; (2) istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów; (3) zachodzi nieważność postępowania lub (4) skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Sąd Najwyższy bada tylko wskazane w skardze kasacyjnej okoliczności uzasadniające wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania, a nie podstawy kasacyjne i ich uzasadnienie.

Skarga kasacyjna została ukształtowana w przepisach Kodeksu postępowania cywilnego jako nadzwyczajny środek zaskarżenia, nakierowany na ochronę interesu publicznego przez zapewnienie rozwoju prawa, jednolitości orzecznictwa oraz prawidłowej wykładni, a także w celu usunięcia z obrotu prawnego orzeczeń wydanych w postępowaniu dotkniętym nieważnością lub oczywiście wadliwych, nie zaś jako ogólnie dostępny środek zaskarżenia orzeczeń umożliwiający rozpoznanie sprawy w kolejnej instancji sądowej. Koniecznej selekcji skarg pod kątem realizacji tego celu służy instytucja tzw. przedsądu, ustanowiona

w art. 398⁹ k.p.c., w ramach której Sąd Najwyższy dokonuje wstępnej oceny skargi kasacyjnej. Ten etap postępowania przed Sądem Najwyższym jest ograniczony – co należy podkreślić – wyłącznie do zbadania przesłanek przewidzianych w art. 398⁹ § 1 pkt 1-4 k.p.c., nie obejmuje zaś merytorycznej oceny skargi kasacyjnej. W razie spełnienia co najmniej jednej z tych przesłanek, przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jest usprawiedliwione.

Jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazano istotne zagadnienia prawne, które sformułowano w formie pytań:

- „Czy w sytuacji, gdy z powodu nie dających się usunąć braków w dokumentacji medycznej, do których doszło z winy pozwanej placówki medycznej, nie ma możliwości jednoznacznego ustalenia czy przyczyną pogorszenia się stanu zdrowia strony powodowej był błąd medyczny, a jednocześnie wykazano, iż wysoce prawdopodobnym jest, iż do rozstroju zdrowia strony powodowej doszło na skutek operacji przeprowadzonej w pozwanym placówce medycznej, to na pozwanym podmiocie medycznym w celu zwolnienia się z odpowiedzialności za pogorszenie się stanu zdrowia strony powodowej ciąży ciężar udowodnienia, że leczenie było w pełni prawidłowe i żaden z lekarzy wykonujących czynności medyczne wobec powódki nie dopuścił się błędu medycznego?

- „Czy sporządzenie uzasadnienia wyroku Sądu Odwoławczego bez jakiegokolwiek ustosunkowania się w jego uzasadnieniu do podniesionych w apelacji zarzutów naruszenia prawa materialnego (art. 6 k.c.) i procesowego (art. 231 k.p.c.) dotyczących rozkładu ciężaru dowodu popartych bogatym orzecnictwem sądów powszechnych oraz Sądu Najwyższego, co więcej w sposób świadczący o tym, iż Sąd Odwoławczy w ogóle nie rozważył przedmiotowych zarzutów przed wydaniem orzeczenia w kontekście art. 378 § 1 k.p.c. stanowi naruszenie Sądu, które powinno skutkować uchyleniem wyroku Sądu drugiej instancji z uwagi na brak rozpoznania apelacji?”.

W orzecnictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się, że istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest zagadnienie objęte podstawami kasacyjnymi, doniosłe z punktu widzenia rozstrzygnięcia sprawy

i nierozwiązane dotąd w orzecznictwie, którego wyjaśnienie może się przyczynić do rozwoju prawa. Powołanie się przez skarżącego na takie zagadnienie wymaga jego sformułowania oraz uzasadnienia występowania w sprawie (por. postanowienia SN: z 28 listopada 2003 r., II CK 324/03; z 7 czerwca 2005 r., V CSK 3/05; z 13 lipca 2007 r., III CSK 180/07; z 22 listopada 2007 r., I CSK 326/07; z 26 września 2005 r., II PK 98/05, i z 10 maja 2019 r., I CSK 627/18).

Skarga kasacyjna nie spełnia powyższych kryteriów. W istocie zagadnienia prawne wskazane przez skarżącą są pytaniami o trafność stanowiska Sądu Apelacyjnego wyrażonego w związku z rozstrzygnięciem tej konkretnej sprawy i polemiką z tym stanowiskiem, związaną z zastosowaniem konkretnych przepisów prawa. Ponadto skarżąca zmierza do zakwestionowania ustaleń faktycznych i oceny dowodów dokonanej w toku instancji, co nie może odnieść skutku w postępowaniu kasacyjnym ze względu na treść art. 398³ § 3 k.p.c. i art. 398¹³ § 2 k.p.c.

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. w związku z art. 108 § 1, art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c., z uwzględnieniem § 2 pkt 6 w zw. z § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 r., poz. 1800).

(A.G.)

r.g.

(A.G.)